

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNAK TRĪSREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 16-19
Tālrunis 16-105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 150 (1886)

Piektdien, 1956. g. 21. decembrī

12. gads

Pasteidzināt inventarizāciju kolchozos

Tuvojas lauksaimniecības gada noslēgums. Rajona kolchozos sāksies pārskats un vēlēšanu sapulces. Pirms tam visos kolchozos vēlams atbildīgos uzdevumus — jāizdara inventarizācija. Tā pabeidzama ne vēlāk kā līdz nākamā gada 10. janvārim. Tāpēc kolchozu inventarizācijas komisijām jāstrādā organizēti un enerģiski, pirmām kārtām inventarizējot ražošanas pamatlīdzekļus, kā lauksaimniecības inventāru, sabiedriskās ēkas un lopus, pārbaudot norēķinus ar iestādēm un organizācijām. Minētie darbi jāveicami līdz 1. janvārim.

Daudzos rajona kolchozos ar šo svarīgo uzdevumu nepieņemami vilcinās. Inventarizācijas komisiju darbu lielā mērā apgrūtina tas, ka ne visur pietiekami rūpējas par lauksaimniecības inventāru uzglabāšanu. Lauksaimniecības mašīnas un darba rīki nav savesti vienkopos, un nav ar aktu nodoti atsevišķu kolchozu vai brigāžu atbildīgā glabāšanā. Tas sakāms par Kārļa Marksa un Mičurina vārda nosaukto kolchozu.

Maz vērtības atsevišķos kolchozos vēlt mājdzīvnieku pārēizai numurēšanai un nodošanai ar aktiem lopkopējam, kā tas ir kolchozos „Socialisma ceļš”, „Jaunā gārde” un citos.

Maz par inventarizācijas veikšanu laikā rūpējas kolchozos „Brīvats ceļš”, „Komunars” un „Socialisma ceļš”, kur tikai pirms dažām dienām izraudzīja un apstiprināja inventarizācijas komisijas. Tas liek secināt, ka šo kolchozu valdēm nerūp, lai

saimniecības gadu noslēgtu organizēti. Darbu vēl patstāvē nav uzsākušas inventarizācijas komisijas kolchozos „Aktivists”, „Boļševiks” un „Jaunā gārde”.

Kolchozos „Kopdarbība” un Molotova vārdā nosauktajā, kur inventarizācijas komisijas darbu uzsāka laikus, jau daudz kas paveikts.

Inventarizācijas komisiju darbs ir ļoti atbildīgs un vēlams ar lielu rūpību, lai netiktu pieļauti zaudējumi sabiedriskajai saimniecībai. Tām jāpārbauda arī, kā kolchozi norēķinājušies ar saviem biedriem. Jāsaka, ka šajā ziņā vairākos kolchozos ne viss ir kārtībā. Rajona izpildu komisija saņemusi vairākas sūdzības par nenorēķināšanos par padarīto darbu. Tā tas ir kolchozos „Kopdarbība”, „Komunars” un vēl citos.

Lai inventarizācijas komisijas sekmīgi veiktu savus pienākumus, valdēm komisiju locekļi jāatbrīvo no citiem darbiem, kas vēl netiek darīti Mičurina un Staļina vārdā nosauktajos kolchozos.

Inventarizācijas komisijām praktiska palīdzība jāsniedz MTS grāmatvedēm-instruktorēm bb. Sprindžukai un Leļņai, kas vēl nepietiekami interesējas par inventarizācijas gaitu kolchozos. Kolchozu rēķinvežiem rūpīgi jālepaizstājas ar inventarizācijas rezultātiem, un kolchozu valdēm tie jāapstiprina, lai būtu pilnīga skaidrība par stāvokli kolchozos.

Komisija strādā

Inventāra uzskaiti lauksaimniecības arteļa „Kopdarbība” kolchoznieki jau sāka gatavoties laikus. Decembra sākumā izraudzīja un apstiprināja inventarizācijas komisiju. Savu darbu tā uzsāka 11. decembrī.

Pašreiz komisija uzskaitījusi visu lauksaimniecības inventāru, kā arī sastādījusi aktus par nolietoto inventāru.

Tuvākajās dienās uzsāks noliktavu un klēšu pārbaudi.

I. Sila

Atvieglo lopkopju darbu

Lai atvieglotu lopkopju darbu, lauksaimniecības arteļa „Grauds” valde lielu uzmanību veltī smago darbu mechanizācijai lopkopībā. Pašreiz Kābiles MTS mehanizatori lopkopības smago darbu mehanikā b. Debova vadībā strādā cūku novietnē „Ādģēri”. Šeit mehanizē ūdens pie-

gādi, ierīkojot vadu 0,5 km garumā, kas pievadiis novietnei ūdeni no arteziskās akas. Bez tam vēl uzstāda barības sautētāju. Lopkopībā ietilpīgo smago darbu mehanizēšanu šajā lopu novietnē paredzēts pabeigt līdz jaunajam gadam.

Z. Smilga

Jautājumu un atbilžu vakars

Pagājušajā sestdienā Kursas ciema bibliotēka (vadītāja b. Nikodema) rīkoja jautājumu un atbilžu vakaru par tematu „Kā cēlies cilvēks”.

Uz lasītāju iesniegtajiem jautājumiem atbildes savā referātā sniedza agronoms b. Kraulērs.

Pēc pārrunām sekoja priekšnesumi, kurus sniedza Planīcas tautas nama pašdarbības kolektīvs.

Izteiksmīgi Alda Eglīte no-

deklamēja Dineres dzejoli „Mums dārgs ir miers”. Tālāk sekoja dziesmas „Vakars reidā”, „Vecais dārzs”, „Bij putekļos celi” solo un jauktā ansambļa izpildījumā (diriģente b. Žeica).

Programas noslēgumā pašdarbnieki rādīja skečus: „Stulbulis šķirās” un A. Angora „Bildinājumu gaidot”.

Lasītāji bija pateicīgi par interesanti pavadīto atpūtas vakaru.

A. Ventiņš

PIRMINDAS ĻAUDIS

Maiznieks Nikolajs Freibergs

Kad pajautāsim Rendas patērētāju biedrības maizniekam Nikolajam Freibergam kā paiet viņa darba diena, tad dzirdēsim visai divainu atbildi.

No rīta, vēl pirms gaismas viņš dodas uz lauksaimniecības arteļa

„Uzvara” jauno liellopu kūti. Tur iedarbina dīzeļmotoru, kas savukārt darbina ūdens sūkni, un no tā ūdens pa caurulēm piepilda kūts lielo ūdens rezervuāru. Pēc tam b. Freibergu varam sastapt maiznīcā sijājam miltus un mazliet vēlāk jau mīcam maizes ie-

javu. Tagad jau viņš maiznīcā ir sastopams tik ilgi, kamēr ir izpildīts kārtējais veikalu baltmaizes un rupjmaizes pasūtījums. Pateicoties maiznieka čaklajam darbam, rendenieki ik pēcpusdienas var iegādāties svaigu maizi.

Tāču lieki būtu teikt, ka

pēc maizes izcepšanas beidzas Nikolaja Freiberga darba diena. Tagad viņš dodas uz kolchoza putnu kūti. Tur putnu kopējai palīdz sazāģēt un saskaldīt malku, bet ja malka nav pievasta, tad pats aizbrauc uz mežu.

It bieži arī vakaros b. Freibergam netrūkst darba, jo viņš pārzina elektromotoru, kas dod gaismu ciema tautas namam, bibliotēkai un kolchoza „Uzvara” kantorim.

Kā redzams, tad b. Freibergs izpilda vairākus darbus, kādēļ Rendas ciema iedzīvotāji pamatoti saka, ka Nikolajs Freibergs viņus ēdina, dzirda un dod gaismu. Par b. Freibergu daudz laba saka kolchoza „Uzvara” ļaudis.

Tur šogad viņš izpelnījies ap 200 izstrādes dienas, bet Rendas patērētāju biedrības priekšsēdētāja apgalvo, ka viņš prot cept labāku maizi nekā Kuldīgas maiznieki.

A. Sūnīšs

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija DEKRETS

Par apbalvošanu ar Latvijas PSR Augstākās
Padomes Prezidija Goda Rakstu

Atzīmējot Latvijas PSR sportistu izcilos panākumus XVI olimpiskajās spēlēs Melburnā, apbalvot olimpisko spēļu dalībniekus — zelta un sudraba medaļu ieguvējus ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda Rakstu:

Inesi Jaunzemi, Jāni Krūmiņu, Valdi Muižnieku, Vasillju Stepanovu, Maigoni Valdmāni.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. Ozoliņš

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs K. Galits

Rīgā, 1956. gada 18. decembrī.

Komjaunatnes dzīve

Audzināšanas darbs aizmirsts

Šajās dienās notika pārskata un vēlēšanu sapulce komjaunatnes pirmorganizācijā kolchozā „Latvijas strēlnieks”. Piedalīties sapulcē bija uzacīnāti arī jaunieši. Savā ziņojumā pirmorganizācijas sekretars Gunars Rozītis plaši runāja par gūtajiem sasniegumiem gan saimnieciskajā, gan kultūras darbā, bet aizmirsta vienu — analizēt, kāds visu šo pasākumu veikšanā ir komjaunatnes pirmorganizācijas nopenes.

Sekretars atzīmēja, ka pirmorganizācija ir guvusi labus panākumus mākslinieciskās pašdarbības organizēšanā. Protams, par pašdarbību komjaunieši savās sapulcēs runāja, paredzēja pasākumus, bet ne vienmēr pietika izturības un gribas tos veikt. Tiesa, sāka organizēt jauktos kori, bet pasākums palika pusceļā. Šeit bija nepieciešama komjauniešu enerģiska rīcība, bet, kā runājot debatēs teica komjauniete b. Kestere, pat pirmorganizācijas sekretars vairākkārt neturēja par vajadzīgu ierasties mēģinājumos.

Komjaunieši organizēja reidu, pārbaudot lopu novietņu sagatavošanu ziemai. Tomēr darbu neveica līdz galam, ne-

painteresējās, vai atklātie trūkumi ir novērsti. Un te jāsa-ka, ka pirmorganizācijas darbs būtu daudz labāks, ja tā nebūtu aizmirsusi svarīgu uzdevumu — nostiprināt savas rindas, papildināt tās, sagatavojot un uzņemot komjaunatnē labākos kolchoza jauniešus. Pirmorganizācijā ir tikai pieci komjaunieši, un tikai divi no tiem strādā kolchozā. — Pārskata periodā nav uzņemts neviens jauns biedrs, — savā ziņojumā atzīmēja pirmorganizācijas sekretars. Šādu stāvokli viņš centās izskaidrot ar to, ka kolchozā it kā neesot jauniešu, ko varot uzņemt komjaunatnē. Taču runājot debatēs, komunisti bb. Brālītis un Rozītis norādīja uz pretējo. Kolchozā ir ne mazums jauniešu teicami sava darba darītāji. Minēsim kaut vai jauno lopkopi-slaucēju Alinu Andersoni, kas ir republikaniskā jaunlaiksaimniecības pirmrindnieku salidojuma delegate. Un viņa nav vienīgā kolchozā, kas ar savu darbu ir paraugs pārējiem kolchozniekiem. Bet ja neviens no jauniešiem nav izteicis vēlēšanos iestāties komjaunatnē, tad te vainojams vienīgi tas, ka pirmorganizācija pilnīgi atstājusi novārtā kom-

jauniešu un jauniešu audzināšanas darbu. Ar ko gan citu, ka vājo audzināšanas darbu var izskaidrot to, ka par huli-ganismu uz apsūdzēto sola nonāca komjaunietis Vitolds Miķelsons. Komjaunieši ne vienreiz vien bija aculiecinieki tam, ka Miķelsons uzvedas piederīgi, bet nekā nedarija, lai viņš labotos. Tāpat novārtā atstāts darbs ar jauniešiem. Nav notikušas atklātās komjauniešu sapulces, jaunatnes vakari ar interesantām pārrunām, referātiem, nav padomāts, kā ieinteresēt labākos jauniešus, dodot tiem komjaunatnes uzdevumus. Tāpēc arī komjaunatnes pārskata un vēlēšanu sapulcē kolchoza jaunieši neieradās. Ka komjaunieši maz domā par to, kā panākt ciešākas saites ar jauniešiem, liecināja arī tas, ka neviens no viņiem debatēs par šo jautājumu nerunāja.

Neuzlabojot audzināšanas darbu ar jauniešiem, nav panākams biedru rindu augums, un bez tā pirmorganizācijas darbam nebūs gaidīto panākumu. Tas jāņem vērā pirmorganizācijas sekretaram Gunaram Rozītim un ikvienam komjaunietim.

I. Ozola

Vairāk atbalsta redkoleģijai no pašiem sienas avīzes izdevējiem

Liekas, ka par to, kāda nozīme fabrikas, rūpnīcas un uzņēmuma sienas avīzēm ir masu audzināšanā, pirmrindas pieredzes popularizēšanā un trūkumu atsegšanā, lieki runāt. To sapratuši arī Kuldīgas MTS sienas avīzes redkoleģija (redaktors b. Vētra).

Pēdējos šini gadā izdotajos numuros redzams, ka avīzē ir daudz mērķtiecīgu, labu rakstu. Vienā no pēdējiem numuriem ievietots meliorācijas vienības uzskaitveža b. A. Pīpiša raksts „Labi strādāt”, kurā autors parāda meliorācijas vienības gūtos sasniegumus aizvadītajā sezonā. Rakstā nav aizmirsti arī čaklākie darba darītāji, kā bb. Vaivads, Dabra, Mamis un citi. Turpat ievietots arī būvtechniķa b. A. Kņazaraksts „Jauna remontdarbnīca”. Tajā b. Kņazs pastāsta, ka kopīgiem spēkiem uzcelta jauna darbnīca lauksaimniecības mašīnu remontēšanai. Vairāki raksti, kas stāsta par MTS sasniegumiem un trūkumiem, ir ievietoti arī pēdējā numurā. Der atzīmēt, ka sienas avīzē redzama vieta ierādīta kritiskiem materiāliem. Lūk, fizikulturiēši savā rakstā apsūdz fizikulturas kolektīva vadītāju bezdarbībā. Nobeigumā viņi raksta: „...vēl līdz šai dienai sporta inventars un tērpi nav nodoti atbildīgā glabāšanā, kā rezultātā jau daļa inventara izvazāts. Par šīm nekārtībām jau pagājušās sienas avīzes numurā tika minēts, bet vēl nekas nav darīts”.

Interesantas un mērķtiecīgas ir karikatūras un fotozņēmumi, kas kā ilustrācija pievienoti kritiskiem materiāliem. Minēsim tikai dažus no viņiem. Lūk, fotografijā redzams uz lauka atstāts un apsnidzis motocikleta blakusvāģis. To meliorācijas brigades brigadieris b. Grinbergs tur atstājis.

H. Priēde

Ne visai patikami jūtas arī traktoru brigades brigadieris b. Biksons, jo sienas avīzē ievietotais fotoattēls to apsūdz nolaidīgā inventāra glabāšanā.

Apskatot visus sienas avīzē ievietotos materiālus, var redzēt, ka tās redkoleģija ir nopietni strādājusi. Raksti ir saturīgi, avīze labi noformēta.

Nevar neatzīmēt arī trūkumus. Pirmkārt, avīze pietiekami neapver visu MTS daudzpusīgo dzīvi. Šajā laikā nav ievietots neviens raksts par MTS darba pirmrindniekiem. Taču tādu cilvēku lielajā MTS kolektīvā ir daudz. Kādēļ gan sienas avīze savās slejās nevarētu ieviest nodaļu zem virsraksta — Mūsu pirmrindnieki?

Avīzē aizmirsta arī pirmrindas darba pieredzes popularizēšana, maz rakstu par arodbiedrības un komjaunatnes dzīves temām.

Par sienas avīzes izdošanu galvenokārt rūpējas tikai redaktors un dažādi redkoleģijas locekļi, bet pārējie, kā, piemēram, b. U. Liepiņš nav noorganizējis pat nevienu rakstu, nerunājot ne maz par redkoleģijas sēdēm, kurās viņš sistematiski nepiedalās.

Uz vairākkārtējiem redaktora atgādinājumiem pat vēl šodien neviens no kantora darbiniekiem sienas avīzei nav devis nevienu rakstu. Viņi nepamatoti aizbildinās, ka nav ko rakstīt.

Maz sienas avīzes redaktoram palīdz partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijas, lai gan uz sienas avīzes skaidri rakstīts, ka tā ir viņu orgāns.

H. Petrovs

Studē rūpnieciskās ražošanas ekonomiku

Rajona rūpkombināta darbinieki mācās rūpnieciskās ražošanas ekonomikas studēšanas pulcīnā. Kā pasnie-dzēji iesaistīti Rūpkombināta inženier tehniskie darbinieki — bb. Jaunozols, Rabinovičs, Gausmanis un direktors b. Strazds, attiecīgi sadalot izstudējamo tematiku.

Nesen pulcīnā izstudēja jautājumu par plānošanu rūpniecības uzņēmumā. Lekciju nolasīja Rūpkombināta plānotājs b. Jaunozols. Referents vispusīgi iepazīstināja pulcīna dalībniekus ar plānošanas kā-

tību, ņemot konkrētus piemērus no pašu uzņēmuma, kā arī norādīja uz trūkumiem. Pulcīnā izraisījās dzīvas pār-runas un aizrādījumi. Piemēram, ķieģeļu ražošanas uzņēmumam produkcijas ražošanu plāno, kad vēl ir jēlķieģeļi, bet neievēro apdedzināmās krāsas caurlaides spējas. Līdz ar to uzkrājas daudz jēlķieģeļu, kuras nepaspēj apdedzināt. Dodot produkcijas ražošanas plānus cehiem, daudreiz neievēro izejvielu un materiālu ieguves iespējas. Kritiku nācās dzirdēt arī pašam

plānotājam par to, ka viņš, sastādot ražošanas plānus cehiem, neapspriežas ar ceha vadītājiem un pašiem darba darītājiem.

Šāda ekonomikas jautājumu studēšana padziļina darbinieku zināšanas, palīdz atklāt un novērst trūkumus ražošanā. Pulcīnā paredzēts arī izstudēt jautājumus par darba ražīguma kāpināšanas iespējām, par produkcijas pašizmaksu, kvalitātes paaugstināšanu un citus jautājumus.

H. Priēde

SESTĀS PIECGADES CELTNES

Pavlodaras kombainu rūpnīca

līdz visa mūsu zeme. Novosibirska tai sūta dzelzsbetona detaļas, Līvova — autoceltņus, Leningrada — elektroiekārtu, Krasnojarska — kokmateriālus. No Brjanskas jaunbūvē pienācis energovilciens. Šī elektrostacija uz riteņiem ar 4000 kilovatu jaudu dod strāvu celtniecības rajoniem.

Pavlodaras kombainu rūpnīcu būvē ar modernām industriālām metodēm, lietojot jauna veida konstrukcijas un materiālus. Rūpnīcas ēkas un dzīvojamās mājas tur montē no saliekamā dzelzsbetona un lieliem blokiem.

Kāds tad īsti būs jaunais lauksaimniecības mašīnbūves gigants, kas spēs ražot gadā 60 tūkstoš kombainu un 100 tūkstoš motoru?

Rūpnīcas cehi un palīgēkas kopā aizņems ap 350 tūkstoš kvadrātmetru lielu platību. Uzņēmuma vajadzībām būvē termoelektrocentrāli, skā-

bekļa staciju, šķirošanas staciju un depo. Cehi izvietoti saskaņā ar ražošanas procesa plūsmas shēmu. Tas dos iespēju organizēt mechanizētu transportu ar starpcehu konveijeriem pa iekārtām līnijām. Konveijeru kopgarums pārsniegs 33 kilometrus.

Mechaniskajos cehos vairāk nekā puse mašīnu būs speciāli darbā galdi: tur uzstādīs daudz automātu un pusautomātu. Dzinēju cehā vien ieplānots samontēt vienpadsmit automatiskās līnijas cilindru bloku, bloku galviņu, kloķvārpstu, kļāņu un citu detaļu ražošanai.

Detaļu štancēšanai paredzēts iekārtot automatisku padevi un sagatavju, kā arī gatavo detaļu iestiprināšanu.

Kaļšanas cehā štancēšanu izdarīs ar mechaniskām spiedēm, sagataves paātrināti sakarsējot ar gāzi. Tiks pilnīgi

mechanizēta sagatavju padeve no vienas operācijas uz otru un atkritumu aizvākšana.

Pelēkā čuguna lietuves cehs būs apgādāts ar augstāzīģiem daudzpozīciju automātiem apvalka veidņu izgatavošanai, karsēšanai izmantojot infrasarkanos starus. Veidnes gatavos karuseļautomatos, bet serdeņus — smilšu pūsmas automatos. Veidnes piepildīs vertikāls slēgta tipa konveijers...

Nav iespējams pat minēt visu jauno tehniku, ar kādu būs apgādāti daudzie Pavlodaras kombainu rūpnīcas cehi. Pietiek norādīt, ka dažādu darbā galdus un iekārtu kopskaits sasniegs ap pieci tūkstošus vienību.

Cehus, kuros šo iekārtu uzstādīs, patlaban vēl tikai būvē. Vienlaikus tiek radīta arī pašas jaunbūves celtniecības bāze: saliekamo dzelz-

betona konstrukciju un detaļu rūpnīca, kuras jauda būs 30 tūkstoš kubikmetru produkcijas gadā, kā arī silikātu un putu silikātu izstrādājumu rūpnīca, kas dos 60 tūkstoš kubikmetru izstrādājumu gadā.

Kombainu rūpnīcas būve paver plašas perspektīvas Pavlodaras un visa apgabala ekonomikas un kultūras attīstībai. Triju gadu laikā pilsētā nodos ekspluatācijā daudz lielu apdzīvojamo platību par pašreizējo celtnieku un rūpnīcas strādnieku saņem 273 piecstāvu namus. Vairāk nekā divdesmit sabiedriskās ēkas — skolas, kinoteātri, klubi, bērnu dārzi — papildinās jaunās Pavlodaras arhitektonisko ansambli. Plānā paredzēts iekārtot parkus, skverus, ietērpt betonā Iršiņas krastmalu.

Paies daži gadi, un pret debesīm sliesies gaišie rūpnīcas korpusi. Ļaudis, kas šodien vēl ir celtnieki, stāsies pie darbā galdiem.

G. Kočetkova

Komunistiskā partija un Padomju valdība veic svarīgus pasākumus, lai vēl vairāk palielinātu lauksaimniecības mašīnu ražošanu. Tiek celti jauni lauksaimniecības mašīnbūves uzņēmumi, paplašināti vecie. Pavlodarā (Kazachijas PSR) būvē Padomju Savienībā vislielāko kombainu rūpnīcu. Līdz ar „S-8” tipa labības kombainiem un skābarības kultūru kombainiem šī rūpnīca ražos arī šo kombainu motorus un lauksaimniecības mašīnu rezerves daļas.

...Vēl nesen tūlīt aiz Pavlodaras dzelzceļa stacijas pletās stepes. Tagad šo vietu vairs nevar pazīt. Gaisā sliecas celtņi, zemē iegrauzas spēcīgu ekskavatoru kausi, braukā daudzas pašizkrāvējas automašīnas.

Jaunbūves izkrautuves laukumā puslokā ietver sliežu ceļi. Gar tiem stiepjas masīvu dzelzsbetona bloku grēdas. Bet turpat tuvumā paceļas no šiem blokiem samontētu piecstāvu dzīvojamā namu grupa.

Gigantiskajai jaunbūvei pa-

Kolchoza klubā

Lauksaimniecības arteļa „Imanta” klubs kļuvis par kolchoznieku kulturalas atpūtas vietu. Te vakaros labprāt iegriežas kolchoza ļaudis, lai palasītu jaunākos laikrakstus un žurnālus sarkanā stūrīti, dramatiskā kolektīva dalībnieki sanāk uz teātra mēģinājumiem. Četras reizes mēnesī klubā ierodas ceļojošais kino. Tad zālē atmirz ugunis, atskan muzika, sapulcējušies kolchoznieki, ar interesi gaidot jaunās filmas izrādi, kavējas pārrunās par šajā gadā veiktajiem darbiem un nākotnes nodomiem, panākumiem dažādās dzīves nozarēs. Un tiešām, kolchoza priekšsēdētāja b. Zandmaņa vadībā kolchoznieki saliedētā kolektīvā, neatlaidīgi strādājot, var atzīmēt pēdējos divos gados noiektu augšupeju kolchoza saimniecībā.

Uzskatāmi to parāda diagramas, kas izvietotas klubā. Lūk, ja 1954. gadā kolchoznieki uz izstrādes dienu saņēma 0,8 kg graudu un 2,2 rubļus naudas, tad 1955. gadā — 1,3 kg graudu un 3 rubļus, bet 1956. gadā paredzēts izsniegt 2 kg graudu un 5 rubļus naudas uz izstrādes dienu.

Svarīga ražošanas nozare kolchozā ir lopkopība. Ja 1955. gadā uz 100 halauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūti 11,8 centneri piena, tad 1956. gadā jau — 189 centneri piena. Par to stāsta kāds cits grafisks attēls.

Kluba apmeklētāji var vērot sestās piecades uzdevumus, sienas avīzi, sacensības rādītāju, goda plāksni un citu uzskatāmo agitāciju.

Kolchoza kultorgs b. Pilēģis izgatavojis glītu diagramu par māksliniecisko pašdarbību kolchozā. Tajā redzams, ka dramatiskais kolektīvs pašreiz iestudē Švarkina trīscēliena komediju „Cita bērns”. Vārmā 7-gadīgās skolas skolotāja b. Lācenberga režijā pašreiz notiek regulāri lugas mēģinājumi.

Kolchoza pašdarbnieki cieši sadarbojas ar Vārmā 7-gadīgās skolas kolektīvu. Sadarbība ar skolotājiem devusi labus panākumus mākslinieciskajā pašdarbībā. Skolotāja b. Andersona vadībā darbojas vīru ansamblis un nesen organizētais jaunkais koris ar 25 dziedātājiem, kas regulāri divas reizes nedēļā sanāk mēģinājumos.

Plašu programmu iestudē arī solisti G. Lācenberga, A. Jakoviča, A. Briedis, deklamētāji V. Dravniece, Ž. Pilēģis un citi.

Šie kolektīvi gatavojas arī uzstāties festivāla sarīkojumā, kas ciemā paredzēts nākamā gada februārī.

Kolchozā „Imanta” ir pierādījies, ka panākumi saimnieciskās dzīves nostiprināšanā ir cieši saistīti ar kolchoza kulturalas dzīves līmeņa celšanu. To labi izpratis arī kolchoza priekšsēdētājs b. Zandmans, kas daudz darījis, lai iekārtotu kolchozniekiem priekšzīmīgu klubu un izraisītu rosmi vietējās mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu izveidošanā.

T. Zere

No lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzes

Piena izslaukumu ziņā pirmajā vietā

Ceturto gadu pēc kārtas socialistiskajā sacensībā starp Maskavas apgabala kolchoziem pirmo vietu piena izslaukumu ziņā ieņem Ļeņina rajona Vladimira Ļjūča vārdā nosauktais lauksaimniecības arteļis.

Attēls: viena no labākajām kolchoza slaucējām, kas no katras savas grupas 17 govīm pērn ieguva 5626 kilogramus piena.

Pagājušajā saimniecības gadā šeit vidēji no katras govīs iegūti 5477 kg piena, tas ir, par 406 kilogramiem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes arteļi ražots 951 cēt piena. Viena centnera piena ieguvei izlietots divas reizes mazāk izstrādes die-

nu nekā iepriekšējā gadā.

Divās kolchoza piena pēču fermās ir 180 slaucamās govīs. Kāpinot lopu produktivitāti, lopkopji daudz uzmanības velta ganāmpulka šķirības izkopšanai. Šajā lauksaimniecības arteļī katru gadu praktizē mazproduktīvo dzīvnieku izbrāķēšanu, aizstājot tos ar augst-
ražīgiem sugas lopiem.

Ganāmpulkam atlasa teļus no govīm, kas vienā laktācijas periodā devušas vairāk nekā 5000 kilogramu piena ar tauku saturu ne zemāku par 3,6—3,7 procentiem. Lielu vērību velta stabilas lopbarības bāzes izveidošanai. Dzīvnieki apgādāti ar sulīgu un rupju lopbarību, tai skaitā ar kukuruzas skābarību. Visu vasaru šeit darbojas jaļais konveijers.

Kolchoza slaucēju savstarpējā socialistiskajā sacensībā labākos panākumus guvušas A. Romanova, Z. Šujakova, Z. Glazkova, A. Kozlova, J. Timofejeva un A. Biterjakova, kas vidēji no katras govīs ieguvušas vairāk nekā 5.600 kilogramu piena.

Šogad kolchozā cer vēl krasāk kāpināt piena izslaukumus un no katras barības govīs iegūt 5600 kilogramu piena.

ĀRSTA PADOMS

Pareizas elpošanas nozīme

Kā pieaugušie, tā arī bērni bieži slimo ar anginu un augšējo elpošanas orgānu katarrhim. Minēšu dažus apstākļus, kas var izsaukt vai arī veicināt šo slimību attīstību.

Pareizai elpošanai caur degunu ir liela nozīme. Elpošana ir svarīgs, dzīvībai nepieciešams process. Apkārtējais gaiss cauri degunam, aizdegunei (riekles augšējām stāvām) un citiem elpošanas ceļiem nokļūst plaušās. Šeit gaisa skābeklis iekļūst asinīs, kas to iznēsā pa visu organismu. No asinīm izdalās ogļskābā gāze, ko izelpojam.

Cik divaini tas arī neizklausītos, bet, elpojot caur muti, plaušās nokļūst mazāk gaisa, jo elpojam tikai ar augšējām plaušu daļām. Rezultātā samazinās plaušās nokļūstošais skābekļa daudzums. Elpojot caur degunu, elpošanā piedalās visas plaušu daļas.

Deguna dobuma sienas veido kauli un krēmīši. Gareniski novietota starpsiena to pārdala divās daļās. Pie abām sienām ir 3 kaula plāksnītes, t. s. deguna gliemežnīcas. Dobuma sienas ar gliemežnīcas segtas ar gļotādu. Pie dobuma ieejām nāsīs novietoti matiņi. Tie daļēji attīra ieelpojamo gaisu no putekļiem, daļēji putekļi nosēžas uz deguna dobuma gļotādas. Tā var apturēt mikrobu augšanu vai pat tos iznīcināt. Elpojot caur muti, putekļi un mikrobi nokļūst dziļākos elpošanas ceļos, tāpēc ātrāk rodas iekaisumi. Deguna dobumā gaiss kļūst mitrāks, silts, tādēļ mazāk kairina elpošanas ceļus.

Deguna dobumā atrodas jūšanas nerva uztverošie gali.

Normāla oza cieši saistīta ar garšu. Zināms, ka tikamismar-
žojošs ēdiens rada labu apetiti, vairāk atdalās gremošanas sula. Ja traucēta deguna elpošana — nespējam sajūst smar-
žas, uzturs kļūst bezgaršs, zūd apetīte. Rodas gremošanas traucējumi.

Deguna elpošana traucēta vai pat pilnīgi neiespējama pie vairākām slimībām, piemēram, ja izlikta deguna starpsiena, pārmērīgi palielināta deguna gliemežnīca, sabiezināta deguna gļotāda, palielināta aizdegunes mandele, pie deguna blakus dobuma iekaisumiem, deguna polīpiem un citām slimībām.

Bez jau šiem traucējumiem, kas rodas pie apgrūtinātas deguna elpošanas, dažas minētās slimības var izraisīt vidusausu un deguna blakus dobuma iekaisumus, dzirdes traucējumus, hroniskas iesnas un citus slimības gadījumus.

Bērniem vērojami attīstības traucējumi — nepareizi izveidojas sejas skelets, ribās utt. Bez tam var būt psihiski traucējumi, pārmērīga nervozitāte, galvas sāpes, sliktas sekmes mācībās.

Deguna elpošanu traucējošās slimības ārstējamas galvenā kārtā operatīvi. Ja citas blakus slimības vai pasliktināts vispārējais slimnieka stāvoklis neļauj operāciju izdarīt, tad dažus deguna elpošanas traucējumus var novērst, lietojot citas ārstēšanas metodes, piemēram, apstarošanu ar rentgena stariem.

Uzlabojot deguna elpošanu, samazināsies saslimšanas gadījumi, uzlabosies visa organisma stāvoklis un bērnu attīstība neietīs šī elementa dēļ.

Ārsts M. Akers

Par jauniešiem un gērbšanos

Tāpat kā katrs padarīts darbs stāsta par pašu darītāju, arī cilvēka apģērbs liecina par tā valkātāju.

Redzot kārtīgi, glīti gērbušos jauniešus, ejot uz skolu, gribas ticēt, ka arī viņa portfeli valda tāda pati priekšzīmīga kārtība: grāmatas un burtnīcas ir apvilktas, mājas darbi izpildīti, dienas grāmata rūpīgi atzīmēta.

Tomēr sastopam arī tādus jauniešus, kam gribas veicāt: „Kad tu pēdējo reizi gludināji bikses?”, „Kādēļ tu nepieņū atīršo kabatu?”, „Vai tev mājās nav zlepu, ka nāc uz skolu ar tik netīru apakliti?”

Daži nevelta savam apģērbam tādēļ vajadzīgo uzmanību, ka raduši katru darbu veikt pavisā. Tāpat kā viņa risinātajam matematisks uzdevumam nav pierakstīta atbilde un, atnākot uz skolu, palikusi neapsegta gultņa, tāpat viņa mētelim redzam neapzoguātu pēdējo pogu un dažreiz pat neaizsietu zābaka saiti.

Varbūt viņi gaida, lai kāds aizrāda, bet atgādināt gadus 14—17 vecam jauniešiem par nekaitīgu apģērbu ir jau diezgan neērti, līdzīgi tam, kā nemēdz aizrādīt, ka, ieejot telpā, jānoņem cepure. Tas jāzina „jau” pašam.

Ir meitenes un zēni, kas, no-

skatījušies jaunu filmu, grib līdzināties tas varonim. Bet nav nemaz tik viegli veikt kādu varoņdarbu, vai to pašu ikdienas darbu padarīt tā, lai saņemtu uzslavu. Cita lieta — pānākt šo līdzību ārēji: filmā skaista meitene valkāja krelles, tāpat — man arī tādas vajadzīgas, un viņai uz pieres bija īsi mati — kādēļ lai es savus nenogriežu? Un tad vēl viņa bija aplikusi platu jostu — tāda man noteikti jāiegādājas...

Šis bedīgās pārgērbšanās rezultātā mums dažreiz rodas krellotās skolnieces, sejas ar it kā svešiem matiem un meitenes, kas ejot uz skolu, sajostas kā mežinieces.

Redzot tādus, dažs labs pasmaidī, pat mīksti apstājas. Labi, ja filmakrišu atdarinātāja to pareizi sapratusi, bet gadās jau arī, ka rodas pārpratumi — kauna un samulsuma vietā — prieks: „Lūk, kā mani apbrīno. Kad tikšu mājās, izdomāšu vēl kaut ko jaunu, ko piekarināt klāt”.

Jā, ar šo „klāt piekarināšanu” arī nav kā vajaga. Ir, protams, ļoti glīti dzintara izstrādājumi, sudraba saktiņas. Kādēļ gan neizrotāt ar kādu no tiem piemērotu apģērbu gabalu? Rotas lietas patīk arī pašiem mazākajiem. Bērns ir ļoti priecīgs, ja māte vai vecāki mēģina viņam pie-

sprauž kādu krāsainu puķi, zaļīti vai zilonīti. Turpretī, ko teikt, ja jauniešs zaļu kaķa galviņu sprauž pie zilas, sarkanā un violetās kleitas, pie skolnieces kleitas un ziemas mēteļa?

Lielākā daļa jauniešu vēlas gērbties gaumīgi, piemēroti, bet nezinot pašu vienkāršāko, kas šādā gadījumā jāievēro, izdara kļūdas.

Neaizmirsīsim, ka, lai pareizi izvēlētos un valkātu apģērbu, jāievēro vispirms tīrība un kārtība. Pats labākais, dārgākais apģērbs gabals netīrs un sabur-
zīts radīs tikai pretīguma sajūtu. Ne jau visas biezas drānas var mazgāt, bet tīrīt, izpurināt, gludināt un salāpīt var katru apģērbu.

Šai sakarā gribas minēt, ka ļoti viegli tīrībā un kārtībā iespējams uzturēt skolnieču formākas kleitas, kas ir vienkāršas (viegli gludināmas), zilā tērpa krāsā paslēpj sevi tīntes traipus, kas ir tik bieži viesi skolas dzīvē, tumšas (mazāk redzamas kleitas elkonim uzliktais ielāps) un valkājamas ar baltām apaklītēm (kas daudz vieglāk izmazgājamas kā visa kleita).

Vēl apģērbam nepieciešama vienkāršība. Ir nepatīkami vērot jauniešus, kam nav mēra sajūtas. Liekas, ka tāds cilvēks

viesiem saka: „Skaties uz mani kāds es izskatos!”

Tomēr ne viens nenolēgs, ka daudz lielāka fantāzija, izdoma vajadzīga, lai pagatavotu vienkāršu un skaistu apģērbu. Paskatīties uzmanīgi kādā vidusskolas sarīkojumā! Pirmajā mirklī liekas, ka visas meitenes ir pilnīgi vienādas: visām zilas kleitas, balti priekšauti un apaklītes, bet, rūpīgāk vērojot, redzam, ka vienai balta apaklīte drusku šaurāka, otraīr apaklītes malu sīka mežģinīte, citai kleitas apaklīte stāv drusku augstāk, bet vēl citai pašos stūrišos tikko redzams, balts tautisks rakstiņš un viņa atļāuvies piespraut pavisam mazu saktu. Un ne jau tā ir apaklīte vien. Nekas nav darīts bez nodoma, ikviena gribējusi būt skaista, un viņas to panākšanas bez uzbāzīgas reklāmas.

Vērojot glīti gērbušos cilvēkus, mēģināsim izprast, kā viņi to panākuši, kas jādarā, lai attiecīgu apģērbu piemērotu sev, jautāsim: vai tas man izskatītos skaists, bet neseķosim arī neapdomāsim kādu apģērbu gabalu tikai tādēļ, ka tas kādam citam izskatījies labi. Katram cilvēkam ir sava seja, savs temperaments, citi materiālie apstākļi, vecums un augums — izvēloties un gatavojot apģērbu, to nedrīkst aizmirst. Tas, kas piemērots vienam, citam jau var izskatīties komiski, tāpat kā tas, kas apģērbjams vasarā, nav derīgs ziemā. Tā, piemēram, valkāt liela salā kaprona zeķes nav mazāk smieklīgi, kā apvilkt karstā laikā biezās vilnas zeķes.

Gērbties piemēroti, gaumīgi ir grūti, bet nepieciešami. I. Il-

KRITIKAS GAISMĀ

Tas nedara godu kolchoza valdei

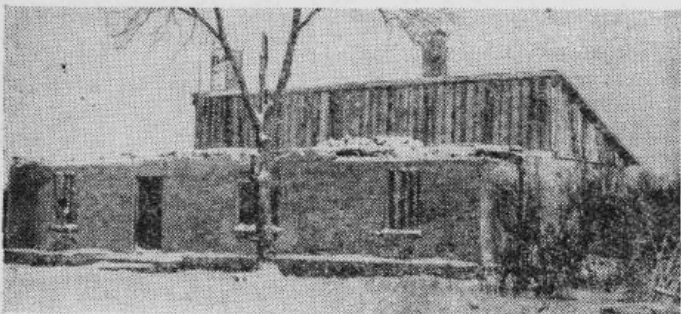
Spalvu met —
tikumu nē

Braucot pa Kuldīgas — Saldu ceļu Leņina vārdā nosauktā kolchoza teritorijā jau pa krietnu gabalu var redzēt tipatnēju celtni. Jumts klāj tikai daļu ēkas, bet pārējā rēgojas mūri. Līdzās tai lepni slejas mūra kots un pārējās saimniecības ēkas. Nezinātājiem būtu grūti iestāstīt, ka... šajā „celtnē” dzīvo cilvēki. Te gribot negribot drusku jāpieskaņas pagātnē.

...Pagājušajā vasarā aizdegās „Līpaiku” dzīvojamās mājas jumts. Ugunsdzēsēji un iedzīvotāji uguni pieveica un izglāba mājas apakšējo daļu. Par bojāto ēku Leņina vārdā nosauktās lauksaimniecības ar-

telis saņēma apdrošināšanas naudu — 1439 rubļus. Varēja cerēt, ka māju atjaunos, kā saka, ar istu saimnieka rūpību. Diemžēl tā nenotika. Būvbrigāde vienā ēkas stūrī izbūvēja jaunu jumtu, bet... pārējā māja palika bez jumta. Lietus mainījās ar sniegu, atkusnis ar salu un neizbēgami turpināja bojāties istabu sienas, grīda, durvis. Pašreiz iekšējās ir stipri sabojājušās. Valdes sēdē gan runāja un sprieda, ka māju vajadzētu atjaunot, taču neko prātīgu nenolēma. Laikam neviens neiedomājās, ka vēlāk, atjaunojot māju, nāksies plašāk atvērt naudas maku.

L. Jefremovs

Brauc, kur pagādās

Taisne ir isākais attālums starp diviem punktiem. Šo ģeometriskā pierādījumu savā darbā cenšas pielietot arī ATK № 7 šoferis Jurgens un Vamzis. Abi „racionalizatori” to cenšas pielietot vienmēr un visur. Tā šoferis Jurgens ar smago automašīnu LR-58-53 parasti atrodas komandējumos. Un, lai laiku pa laikam apciemotu ģimeni, Jurgens nereti vakaros „pārīlā” arī mājās. Protams, šādās reizēs nav patīkami, ka to redzētu ATK № 7 vadība. Un, lūk, tikko ceļš nogriežas no Stendes šosejas uz Robežu ielas pusi, Jurgens nebrauc viss pa ceļu apkārt, lai nokļūtu savās mājās, bet laiž taisni pa plāvām. Jurgenam rodas

„letaupījumi” automašīnas spidometrā, bet plavas pārvērtušās līdzīgas frontes joslai.

Sava darba biedra paraugam pa minēto „taisni” seko arī ATK № 7 šoferis Vamzis ar kravas automašīnu LH-62-25. Pēdējam piešķirts apbūves gabals Robežu ielā un tur jānogatā būvmateriāli.

Notiektais vārds šeit sakāms ATK № 7 administrācijai un jāieskaidro ablem „racionalizatoriem”, ka tāda veida ģeometrijas pielietošana praksē ir nosodāma un tikpat nelikumīga, kā uzņēmuma automašīnas turēšana mājās komandējuma laikā.

I. Asums

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(49. turpinājums)
— Vai tad tikai partijas kolchozu organizācijās ir pīlīdēji? Ari pie mums, rajona aktīvā atradīs mīļpilsoņus un tukšu vārdu klabinātājus. Vajadzēja darbotājus pārbaudīt! Bet par Rudenko kolchoznieki mūs nelamā. Par Gribovu nelamā. Par Ščukinu, Nečipurenko, Sazonovu, Plotnikovu nelamā! Kas viņš man par draugu, šis Bivalichs? Ja tagad ar viņu rajona komitejā lietu, kā nākas, nenovēdis līdz galam, tad es, pagaidiet, celšos...
— Bet vai tik nu pārāk strauji nežestikulējat, biedri sekretar? — atskanēja sievietes balss. — Varbūt jūs vēl mēģinātu arī pa palatu pasojot?
Aiz loga stāvēja Nadežda Kirilovna, atspiedusies ar zodu pret loga ietvaru. Laikam viņa bija pacēlusies pirkstgalos — zods joprojām izstiepies uz priekšu, deguns pasīļies uz augšu.

— Ā, Nadžai ienāc!
— Es tik uz mazu mīklīti. Dimka neieskrēja?
— No rīta bija.
— Viņš pēc stundām aizgāja ar puikām uz Selmu makšķerēt. Iegriezās pie manis dārzā, solījās, mājās nākdams, ienākt man pakal, bet nav nācis. Jau tumšs, bet viņa vēl nav. Esmu nobažījusies.
— Tātad kožas labi. Aizkavējies.
Nadežda Kirilovna tik tikko bija paspējusi aiziet no loga, lai caur pieņemamo istabu ienāktu pie viņa palātā, kad, no lejas aiz aukuļiņas sviesta, uz palodzes uzvēlās pamatīga asaru virtene, zem loga kaut kas ieskrāpējās un parādījās izpūrsal zēna galva, bez cepurītes, bet jau nākošajā mīklī uz palodzes sēdēja viņš pats. Viņa ceļš uz palatu izrādījās krietni vien īsāks, un, kad ar plecos uzmetu chalatu ienāca māte, Dim-

ka ar kalēju, tupēdami istabas vidū, jau pārskaltēja auklā savērtos asarus.
— Ā-ai! Pārspārga zeme un izlēca velniņš! Viņš jau tel Bet, lūk, par to, ka šeit nāc bez chalata, tu, Dimka, reiz no ārsta dabūsi pa istam!
— ... piecdesmit septiņi, piecdesmit astoņi, piecdesmit deviņi. Un, rau, šito zivteli ar, var piešķaitīt. Sēdēsmīt gabalu! Varenī kodies! Nekad vēl visā mūžā tā nav kodies!... Mama! Bet kāpēc jāvelk chalats? Ja jau es uz sevis esmu atnesis kaut kādus mikrobus, vai tad viņi no chalata ārā neizlīdīs? Es taču pavisam neaizsegšos, tikpat spraudziņas paliks. Tas jau nav pret pielīpšanu, bet tāpat vien. Viņiem — lai tikai būtu kaut kas balts uz pleciem. Nu, uzmet man tētku dvēli.
— Prātījums pilnīgi realists! — Martinovs apmierināts pamāja ar

SPORTS

Noslēgušās rajona meistarsacīkstes volejbolā

Vairāk kā mēnesi rajona volejbolisti un volejbolistes cīnījās par čempiona nosaukumu volejbolā. Kā jau agrāk bija ziņots, čempionātā piedalījās 11 vīriešu un 7 sieviešu komandas. Vīriešiem cīņas notika 2 apakšgrupās. No katras apakšgrupas divas pirmās vietas iekļuva finalā, kas cīnījās no pirmās līdz ceturtai vietai. Finalā iekļuva Bērnu sporta skolas, I vidusskolas pirmā, II vidusskolas pirmā un IDA (Izglītības darbinieku „arodbiedrība”) vienības. Finalā vīriešiem kā arī sievietēm, kas izveidoja tikai vienu grupu, spēles notika vienā riņķī, spēlējot katrai komandai ar katru.

Vīriešu grupā līdz pēdējai dienai bez zaudējumiem bija divas vienības — BSS un IDA, ar diviem zaudējumiem — I vidusskolas pirmā un II vidusskolas pirmā komanda. Tātad praktiski čempiona nosaukumam bija jāizšķiras starp BSS un IDA vienībām, bet 3. vieta — cīņā starp divām pēdējām vienībām.

I vietu un rajona 1956. gada čempiona nosaukumu vīriešiem izcīnīja BSS, uzvarot izšķirošā spēlē IDA vienību ar rezultātu 3:1. Jāpiezīmē, ka BSS vienība, kuras sastāvā startēja V. un G. Brūni, Veisbergs, Maurs, Rundans, Kirchneris, Zaics un Maurers guva pirmo vietu, jo sava trenera b. V. Gaiļa vadībā ir izveidojusies par saliedētu un labāko volejbola komandu rajonā.

Otrajā vietā palika IDA vienība, bet trešajā — I vidusskolas pirmā komanda.

Sieviešu grupā vēl līdz meistarsacīkšu pēdējai dienai nebija noskaidrots drošs pretendents uz pirmo vietu. Uz to varēja cerēt līdz pēdējai dienai nezaudējušās vienības — IDA un BSS, kā arī patērētāju biedrības sievietes, kas bija zaudējušās tikai IDA vienībai.

Čempiona nosaukumu izcīnīja BSS volejbolistes Eida, Ilmeta, Alberta, Akere, Ukstina, Rubule, Cīrulle (treneris V. Vilce), kas viegli ar vienādu 2:0 rezultātu pieveica IDA un patērētāju biedrības volejbolistes. Otrajā vietā palika IDA, bet trešajā — patērētāju biedrības volejbolistes.

Nobeidzot meistarsacīkstes, nevar nepieminēt arī negatīvās parādības. Jāautā LBSB „Vārpa” Kuldīgas rajona padomes priekšsēdētājam b. Krauzem, kādēļ meistarsacīkstēs nepiedalījās neviens kolchozu kolektīvs, kādēļ sacensībās nepiedalījās Kuldīgas mežsaimniecība? Vienīgais šīs biedrības kolektīvs, kas piedalījās sacensībās, bija patērētāju biedrības sievietes komanda (un ne b. Krauzes nopelni), kas ir daudz par maz. Sacensībās nepiedalījās arī Valsts iestāžu darbinieku kolektīvs. Ja pozitīvs ir tas, ka Kuldīgā I vidusskola piedalījās sacensībās ar vislielāko vienību skaitu (arī abas BSS vienības komplektējās no I vidusskolas audzēkņiem), tad negatīvs ir tas, ka šo vienību sagatavotība bija ļoti zema. Nepiedodami arī, ka no sacensībām izstājās IDA II vienība.

M. Ātrals

Aizrādījumi

Kuldīgas rajona kultūras namā rajona bibliotēkas telpās š. g. 27. un 28. decembrī notiks rajona kultūras un izglītības iestāžu darbinieku seminārs. Nodarbību sā-

kums 27. decembrī plkst. 11. Seminārā obligāti jāpiedalās visiem clemu tautas namu un bibliotēku vadītājiem.

Šā gada 24. decembrī plkst. 11 Kuldīgas rajona finansu nodaļā tiek sasaukta namu īpašnieku un pilsoņu, kam piešķirti apbūves gabali būvēšanai, instruktīvā sanāksme.

Mājrūpniekiem, amatniekiem, važotiem un visiem pārējiem, kas vēlas nodarboties armājamatniecībā, jāreģistrējas Finansu nodaļā un jāņemem reģistrācijas apliecības līdz 1956. gada 31. decembrim.

galvu. — Nebūs formalists, kad izaugs.
— Kādi man ar vēl nebūšot formalisma apkarotāji! Un pletam gridu ar zivīm aptašķijis.
— Loms neko teikt, — piezīmēja Tichons Kondratjevičs. — Kilogramu pusotra būs. Būtu man abas rokas llotojamas, mēs tūlīt ar tevi, puis, izprasītu virtuvē grāpiti, sakurtu dārzā uguni un kādu tad zivju lauka vīra no svaiģas mantīgas izvēritu!...
— Paskat, slimāleki! Sāks vēl te ar vārīšanu nodarboties. Gribat zivju vīrus — izvārīšu jums mājās un atnesīšu.
— Neatteikamies, — sacīja Martinovs. — Ar zivju vīru mūs te necienā. Tikal lauru lapiņu tā vairāk.
— Tad zinu jau gan, kā vāra zivju vīru. Nu, Dimka pārācās, tad mazliet šeit pasēdēšu. — Nadežda Kirilovna apsēdās atzvēlnes krēslā. — Bet tu skrien uz mājām. Nav ko slāisties līdz pusnaktij. Eksameni deguna gaiā, būtu labāk sēdētis vairāk pie grāmatām. Ediet ar vecmāmiņu vakariņas un ejiet gulēt, durvis pati atslēgsu ar savu atslēgu.

— Man bailes, Dimka, — smaidīdams telca Martinovs, — ka mūsu jautrā un darbīgā māmiņa uz vecumu nekļūst idzīga.
— Man arī bailes, — nopūtās Dimka.
Nadežda Kirilovna sāka smieties.
— Tā man ar viņiem jānomokās, — viņa griezās pie Tichona Kondratjeviča. — Šitādi vīrieši! Divatā pret vienu sievieti.
— Mēlīgas vēl vajag. Tad arī jums būs balsts.
Dimka paņēma zivis un pa to pašu ceļu, pa logu, izvēlās no palatas. Atsveicinājās jau ārā.
— Labu nakti, tēt! Pasaki mami, kādas grāmatas tev vajadzīgas, tās rit atnesīšu.
Suchorukovs izgāja kaimiņu palātā līdz zvanam pasēdēt tur, lai jautu vīram ar sievu aprunāties vienatnē varbūt par kādām pašu lietām.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms